

Jesús parla amb paràboles

Per tal d'explicar la seva doctrina Jesús de Natzaret va usar paràboles. Una paràbola és una història breu, una petita narració imaginada, que a través d'imatges vol posar de manifest una situació de fe. A través d'una comparació o d'una imatge d'ús comú, gens refistolada, es vol respondre una pregunta que té significat moral o religiós.

De vegades hi ha conceptes que difícilment es poden explicar amb paraules perquè són molt complicats, massa teòrics. Per això Jesús quan s'adreça als seus amics (que sovint són pobres i analfabets a través de paràboles, històries que sovint tenen la forma: "és com...". "Paràbola" en hebreu es diu "mashal", que vol dir, "similar a", o "és com", i també "la meitat" – perquè si s'entén la imatge s'entén també la meitat del concepte.

Una paràbola és una història humana i terrenal amb un significat espiritual, que atreu molt més l'atenció que un discurs religiós, teòric i abstracte. Amb la paràbola entra més fàcilment el concepte i queda més gravat en la ment.

Marc (4,33-34) explica clarament com actuava Jesús:

"Amb moltes paràboles semblants, Jesús anunciava la paraula a la gent, de la manera que ells eren capaços d'escoltar-la. No els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als seus deixebles..."

També Mateu explica més extensament el perquè de les paràboles:

10 Els deixebles s'acostaren i li van preguntar:

--Per què els parles en paràboles?

11 Ell els respongué:

--A vosaltres, Déu us dona a conèixer els designis secrets del Regne del cel, però no a ells. 12 Perquè al qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar, mentre que al qui no té, li prendran fins allò que li queda. 13 Per això els parlo en paràboles, perquè miren però no hi veuen, escolten però no hi senten ni comprenen. 14 Així es compleix en ells aquella profecia d'Isaïes que diu:

» Escoltareu, però no comprendreu;

mirareu bé, però no hi veureu.

15 S'ha fet insensible,

el cor d'aquest poble!

S'han tapat les orelles,

han tancat els ulls,

no fos cas que els seus ulls hi veiessin,

les seves orelles hi sentissin,

el seu cor compregués

i es convertissin.

I jo els guariria!

Ramon Alcoberro

16 Feliços, en canvi, els vostres ulls, perquè hi veuen, i les vostres orelles, perquè hi senten! 17 Us asseguro que molts profetes i justos van desitjar veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren.

Mitjançant la paràbola es pretén, doncs, que la gent que és capaç de “veure” a través de les comparacions, entengui el significat de la doctrina.

Les paràboles estan arrelades en l'experiència quotidiana dels qui les escolten i al mateix temps fan pensar als qui les escolten (són literatura oral i filosofia al mateix temps). Amb la seva força poètica serveixen per despertar el pensament i fan una transferència des de l'experiència quotidiana a l'ordre de les idees i del sagrat.

Als evangelis hi ha aproximadament unes 40 paràboles i 11 comencen dient : "*El Regne de Déu és semblant a...*". Així Jesús explica amb una sèrie de metàfores què significa el Regne de Déu i com es fa present en la vida de cada dia de la gent.